

nastopom in bleščecim perjem je prepričala marsikoga, da je stopil na njeno stran. Ko pa je njen nastop podprl še eden najvplivnejših sokolskih starešin, je postalo jasno, da je ne gre podcenjevati.

Kosovka je odletela, še preden se je tekma začela. Odnos jo je daleč čez Alpe, od koder je priletela, da bi pomagala golobu na oblast. Kdo jo je prepodil, ni bilo čisto jasno. Vrabci so ugibali in ščinkavci so pomenljivo stikali glave. Čebljalo se je, da je sokolski starešina, ki je že imel svojo favoritko, ne mara. Na njeno mesto je kmalu priletel brglez. Sokoli so bili navdušeni, hvalili so ga na vse pretege, saj je bil od nekdaj eden izmed njih. Kmalu ga je sprejel tudi golob in ga vnaprej razglašal za zmagovalca. A brglez ni bil preveč uspešen igralec in je že v prvem krogu izpadel iz tekme.

V velikem finalu sta se pomerila mladi orel in sraka. Vsi sokolji in golobovi navijači so podpirali bogato srako, orli pa so glasno navijali za svojega asa. Nazadnje je zmagala sraka in ponovno so se sokoli in orli obrisali pod nosom. Že drugič v enem letu.

Medtem se je golob šopiril na novo pridobljenem položaju. Sam sebi se je zdel neznansko lep in pomemben. Hotel je počistiti z vsemi nasprotniki, zato je vse orle in njihove privrženice preganjal z uglednih mest. Nekaj časa mu je to

kar lepo uspevalo, ko pa je zadeva ušla čez vse razumne mere, so se začele nekatere pogumne ptice iz njegove ekipe temu upirati. Prva se mu je po robu postavila bobnarica. Golob ni dovolil nobenega ugovaranja, zato je bobnarica odkorakala z dvignjeno glavo in odločnimi koraki. Ničesar ni pojasnjevala in niti za hip se ni ozrla. Mnogi so odobravalni njeno odločitev. Tudi kosovka je od daleč zažvižgala, da z golobom ne namerava imeti več nobenega opravka.

Medtem se je poletje prevesilo v jesen in za njo je prišla mrzla zima. Po gozdvih in travnikih se ni več razlegalo ptičje petje, nihče ni več plesal, vse več ptic se je treslo od mraza in iskalo zadnje ostanke hrane. Vrabci, ščinkavci in drugi mali ptički so se umaknili v svoja skrivališča in vdano čakali, da bo zima minila. Upali so, da se bodo sokoli in orli končno prenehali prepirati, pregnali goloba in njegovo tovarišijo ter skupaj poskrbeli za boljše življenje v sončni alpski deželici.

Mesec pa je mirno plul po nebu, z nasmeškom opazoval dogajanje in zadovoljno kimal.

Nauk: slovenska pregovora Bolje vrabec v roki kot golob na strehi in Ne kupuj mačka v zaklju še kako veljata.

Rozka Saje - Rozi

Vabilo

Vabilo na Občni zbor Društva invalidov Vrhnika

Društvo invalidov Vrhnika vabi svoje člane na redni zbor članov, ki bo v soboto, 18. marca 2023, ob 13. uri v Gostilni Bajc v Sinji Gorici.

Obvezne so prijave v prostorih društva v času uradnih ur ali po telefonu 031 591 150.

Člane društva iz Borovnice vabimo na srečanje v Gostilno Godec v sredo, 22. marca 2023, ob 16. uri, kjer bomo poročali o zboru članov in se dogovorili o nadaljnjem delu aktiva Borovnica.

Obvezne so predhodne prijave.

Vabljeni!
DI Vrhnika

Med izkopom mlake odkrili ostanke prazgodovinskih kolišč

V decembru 2022 smo v bližini Bistre izkopavali mlake, namenjene varstvu dvoživk.

Pri izkopu ene od njih smo odkrili ostanke prazgodovinske koliščarske naselbine – navpične kole, koščke keramike, kosti, kamne in oglje. Zakaj smo izkop hitro zasuli in mlako nato izkopali na nadomestni lokaciji?

Zaradi pestre zgodovine poseljevanja je celotno Ljubljansko barje evidentirano kot arheološko območje, zato je za tovrstne posege treba pridobiti kulturnovarstvene pogoje in soglasje Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije (ZVKDS). V projektu Ohranjanje dvoživk in obnova njihovih habitatov – LIFE AMPHICON smo lokacije mlak uskladili z ZVKDS, da bi le-te kar najmanj posegale v arheolo-

ško dediščino. Ob izdaji soglasja je bila za vsako mlako potrebna tudi arheološka raziskava ob gradnji, ki jo je po naročilu Krajinskega parka Ljubljansko barje izvedla ekipa arheologov iz podjetja Avgusta, d. o. o.

Ostanke prazgodovinskih kolišč smo odkrili v relativni bližini predhodno znanega arheološkega najdišča Naselbina Črešnja. Ali gre za del istega koliščarskega naselja, ali je morda odkrito novo kolišče, bodo pokazale nadaljnje raziskave. Arheologi so natančno popisali lokacijo in odvzeli vzorce za nadaljnjo analizo, s čimer bodo določili starost najdb in vrsto lesa.

Po končanem popisu in odvzemu vzorcev smo izkop hitro zasuli, saj so arheološki ostanke kolišč, predvsem organski ostanke, izjemno občutljivi in na zraku hitro strohnilo ter propadejo. Kolišče je sedaj ponovno skrito v

mokri barjanski zemlji, kjer visok nivo podzemne vode nudi ugodne razmere za ohranitev arheoloških ostalin. Shranjevanje organskih arheoloških najdb (les, tkanine, ostanke hrane ...) je namreč kljub izjemnemu napredku znanosti tehnološko zelo zahtevno. Kolišča je zato najbolje ohranjati in-situ (v naravi), ob tem pa poskrbeti za ohranjanje visokega nivoja podzemne vode, ki se na Ljubljanskem barju tudi zaradi izsuševanja vztrajno niža.

Najstarejša kolišča na Ljubljanskem barju so sicer datirana v čas okoli 4600 let pred našim štetjem in so tako starejša od prvih dinastij egipčanskih faraonov, koliščarji pa so na območju Ljubljanskega barja z več prekinitevami živeli več kot 2500 let. Čeprav prvi stalno naseljeni prebivalci in prvi poljedelci v naših krajih niso zapustili piramid in pisave, pa vemo, da je na Ljubljanskem barju v prazgodovini stalo vsaj 43 različnih koliščarskih naselbin v kamni, bronasti in železni dobi. Pri tem ohranjeni les, tkanine, živalski in rastlinski ostanke lahko povedo, npr., da so lovske loke izdelovali iz tisovine, deblake iz hrastovih debel, tkali lan za obleke in pletli ribiške mreže, hiše gradili iz prepletenih vrbovih vej in topolovih brun, mleli moko in izdelovali maslo, gojili prašiče, ovce in krave, izdelovali lesene glavnike in pletene košare, pridelovali ječmen, proso, pšenico, lečo, bob in grah. Iz pelodnih zrn lahko izvemo, ali je bilo podnebje hladnejše ali toplejše ter ali je bilo v okolici več gozda ali travnikov.

Ali nedavna odkritja prinašajo nov košček sestavljanke v razumevanju koliščarske civilizacije Ljubljanskega barja, bodo pokazale arheološke raziskave. Do takrat pa smo mlako za dvoživke v dogovoru z ZVKDS izkopali na nadomestni lokaciji v bližini, kjer ob pregledu nismo našli drugih ostankov kolišč.

Ana Brancelj, Katarina Drašler in Jasna Tarman, foto: Katarina Drašler
Javni zavod Krajinski park Ljubljansko barje

Moljčkov pravljčni nahrbtnik

Sprehod po Ljubljanskem barju

Kdaj: 3. 3. 2023

Ob: 10.00 uri

Dobimo so pri Ribiškem domu v Sinji Gorici

V primeru slabega vremena dogodek odpade. Več informacij lahko dobite na tel. št. 01 810 66 57 ali 031 338 426